

کنگره آزادی عراق

Iraq Freedom Congress (IFC)

- **بیانیه تاسیس**
- **منشور کنگره آزادی عراق**
- **مبانی سازمانی**
- **رهبری موقت کنگره آزادی عراق**

مارس ۲۰۰۵ – اسفند ۱۳۸۳

بیانیه تشکیل کنگره آزادی عراق

با این اطلاعیه تشکیل کنگره آزادی عراق و آغاز فعالیت آن را اعلام میکنیم.

این کنگره یک سازمان توده ای، دمکراتیک، غیر مذهبی و غیر قومی مستقل است که برای ایجاد یک دولت آزاد، سکولار، غیر قومی و متکی به اراده مستقیم مردم در عراق مبارزه میکند. دولتی که حق مردم عراق در تعیین آزادانه و آگاهانه نظام آینده عراق را تضمین خواهد کرد.

شیرازه مدنیت در عراق زیر سلطه اشغال نیروهای آمریکا، جریانات اسلامی، عشیره ای و کانگسترهای سیاسی، که همه یکدیگر را تقویت و بازتولید میکنند، از هم پاشیده است. مردم عراق در چنگال قطب های تروریستی دنیای امروز ما، یعنی تروریسم دولتی آمریکا و تروریسم اسلام سیاسی به تباهی فیزیکی و معنوی سوق داده شده اند. کنگره آزادی عراق برای رهایی مردم عراق از این ”سیاهچال مدنی“ تشکیل شده است.

تنها راه نجات عراق از این سیاهچال به میدان کشیدن مردم و خارج کردن جامعه عراق، در هر سطحی، از دایره قدرت نیروهای اشغالگر آمریکا و دارودسته های اسلامی و سپردن حاکمیت به دست مردم است. کنگره آزادی عراق برای تحقق این هدف تلاش میکند.

کنگره آزادی عراق تلاش میکند که با سازمان دادن مردم در هر محدوده در چارچوب نهاد محلی این سازمان حاکمیت را در هر بعد و دامنه ای که بتواند به مردم بازگرداند و این حاکمیت را به نیروی مردم در مقابل هر تعرضی مصون بدارد. حاکمیت مردم به معنی اعمال مطالبات منشور این کنگره بعنوان قانون جاری خواهد بود.

علاوه بر افراد، سازمانها، احزاب سیاسی، اتحادیه ها کارگری، شوراهای مردم، و همه انجمن ها و نهادهائی که خود را در اهداف این کنگره شریک میدانند و اهداف و برنامه آنها با منشور و اهداف این کنگره در تناقض نباشد میتوانند مطابق اساسنامه کنگره آزادی عراق به عضویت این کنگره در آیند.

کنگره آزادی عراق سازمان خود را محدود به عراق نمیکند و تلاش خواهد کرد که تمام انسانهای و سازمانها و نهادهای آزادیخواه، در سراسر جهان، که خود را در اهداف این کنگره شریک میدانند را به عضویت خود جلب نماید و نیروی بشریت متمدن را به عنوان یک قدرت بین المللی به میدان بکشد.

کنگره آزادی عراق همه انسانهای آزادیخواه را به پیوستن به صفوف خود فرامیخواند.

۱۸ مارس ۲۰۰۵

آرمان فراکیش (رئیس کمیته حقوق مدنی ایران)، آسای کنجی (رئیس کمیته همبستگی جنبش برای سوسیالیسم دموکراتیک - ژاپن)، آسو جبار (نماینده فدراسیون شوراهای و اتحادیه های کارگری عراق در خارج کشور)، اسامه غائم (منتقد و ادیب)، امجد غفور (دبیر کنگره رفاندم برای استقلال کردستان)، دکتر حسین هارف (دبیر مرکز هنرمندان نمایشی

عراق)، دکتر ریاض الاسدی (استاد علوم سیاسی دانشگاه بصره)، ریبوار احمد (لیدر حزب کمونیست کارگری عراق)، سامی حسن (جانشین دبیر فدراسیون شوراهای اتحادیه های کارگری بصره)، سلام منصور (سناریو نویس - هنرمند)، سمیر عادل (رئیس دفتر اجرائی حزب کمونیست کارگری عراق)، ساتو کازویوشی (دبیر جنبش برای سوسیالیسم دمکراتیک ژاپن)، شمال علی (عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری عراق)، جواد اصلانی (فعال کمیته حقوق مدنی ایران)، دکتر عامر فیاض (استاد علوم سیاسی دانشگاه بغداد)، علی عباس (دبیر فدراسیون شوراهای اتحادیه های کارگری بصره)، فلاح علوان (دبیر فدراسیون شوراهای اتحادیه های کارگری عراق)، فاتح شیخ (رئیس دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست)، فارس محمود (عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری عراق)، قاسم هادی (دبیر اتحادیه بیکاران عراق)، کاظم عنیزان (رئیس سازمان احوار دمکراتیک - عراق)، کورش مدرسی (لیدر حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست)، مظلوم عباس (فعال کمونیست)، محمد حسن صالح (رئیس سازمان برابری اجتماعی)، مقدم عبدالجبار (استاد دانشگاه بصره)، موید احمد (عضو دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری عراق)، دکتر نمیر الخیاط (استاد دانشگاه بصره)، نادیه محمود (رئیس مرکز مطالعات زنان خاورمیانه)، نسرین جلالی (فعال کمیته حقوق مدنی ایران)، هوزان محمود (فعال جنبش زنان عراق)، دکتر یوسام شاکر، یسن طه یاسین (رئیس مرکز روشنفکری الان)، ینار محمد (رئیس سازمان آزادی زن در عراق)

منشور کنگره آزادی عراق

موقعیت امروز در عراق؛ نیروهای درگیر

حمله آمریکا به عراق شیرازه زندگی مدنی در عراق را از هم گسست و سیاه ترین و ارتجاعی ترین نیروهای مذهبی و قومی را بجان مردم عراق انداخت. زندگی در عراق امروز زندگی در یک سیاهچال اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی است. جامعه عراق محتاج آن است که مدنیت به آن بازگردانده شود، امنیت، معاش و آزادی پایه ای مردم تامین شود و حق مردم برای انتخاب آگاه و آزاد نظام آینده عراق تضمین گردد.

وضعیت موجود در عراق محصول عملکرد آمریکا، اسلام سیاسی و ناسیونالیسم کرد و عرب است. اشغال نظامی عراق توسط آمریکا و اعمال تحقیر و انقیاد عمومی به مردم عراق، نابود کردن بخش اعظم زیر ساخت اقتصادی چه در طول دوران محاصره اقتصادی و چه در حمله اخیر آمریکا، اشغال عراق را به یک پدیده اجتماعی تبدیل کرده است. بدون خاتمه اشغال نظامی عراق توسط آمریکا هیچ بهبود اساسی در وضعیت عراق ممکن نیست.

واقعیت اجتماعی و سیاسی اشغال عراق به همراه ارباب و سبعیت نظامی آمریکا، سیاه ترین نیروهای سیاسی و اجتماعی را در عراق، و در کل منطقه، به حرکت در آورده است. حمله آمریکا و اشغال عراق بزرگترین منبع نیرو را برای اسلام سیاسی در عراق و در کل منطقه فراهم آورده است. عراق به مکه اسلام سیاسی تبدیل شده. سیاست غرب و بویژه آمریکاییان از تبلیغات هر آژیتاتور اسلامی برای اسلام سیاسی نیرو جمع آوری کرد و کماکان این کار را میکند. بعلاوه دولت آمریکا برای کنترل عراق به یک مدل مذهبی - عشیره ای روی آورده است که به بیش از همیشه عراق را به یک کشور اسلام زده تبدیل کرده است.

مثلاً جمهوری اسلامی ایران، اسلام بن لادنی و جریانات اسلامی شیعه و سنی یک رکن اساسی تباهی سیاسی و اجتماعی جامعه عراق هستند. در مقابل آمریکا، جریانات اسلامی تحت عنوان "ناجیان" کرامت انسانی از دست رفته مردم عراق، بعنوان تضمین کنندگان "امنیت" مردم، بعنوان تجدید سازمان دهندگان بنیادهای "زندگی مدنی" و "خدمات اجتماعی" در عراق مردم را به انقیادی مهلک تر کشانده اند. انسانیت و ارزشهای انسانی زیر فشار جریانات اسلامی به پائین ترین حد خود تنزل پیدا کرده است.

جریانات ناسیونالیست کرد به دنبال منافع خود و برای شریک شدن در قدرت بر تباهی زندگی مدنی در عراق و خانه خرابی بخش های دیگر مردم عراق سرمایه گذاری کردند. نفرت قومی و ملی هرگز در عراق به اندازه امروز عمیق نبوده است. این سیاست ناسیونالیسم کرد علاوه بر سرگردانی و بلاتکلیفی اجتماعی در کردستان عراق بیش از همیشه ناسیونالیسم عرب و ناسیونالیسم ترک و کشمکش قومی را به میدان کشیده است.

در مقابل نیروهای آمریکا و اسلام سیاسی از طرف دیگر در عراق یک نیروی سوم در حال تلاش برای بیرون کشیدن جامعه از این سیاهچال است. مردم به ستوه آمده از سرکوب، تحقیر و ذلت در چنگال مثلث اسلامی ها، قوم پرستان و نیروهای آمریکائی، طبقه کارگر به نابودی فیزیکی کشانده شده؛ جوانانی که چشم به آینده ای امید بخش دوخته اند؛ زنانی که توسط اسلام سیاسی و عشیره گرایی بدوی به تباهی سوق داده میشوند؛ و روشنفکران آزادیخواه در تلاش رهایی از این وضع هستند.

لازمه برون رفت از وضعیت کنونی

لازمه برون رفت از وضعیت کنونی کوتاه کردن دست همه بازیگران این تباہی از زندگی مردم عراق است. هیچ یک از بازیگرانی که بانی وضعیت کنونی هستند نمیتوانند منشأ خاتمه دادن به وضعیت کنونی باشند. هریک از این نیروها وجود خود را با وجود دیگری توجه میکند و از آن نیرو میگیرد. جریانات اسلامی و ناسیونالیسم عرب از واقعیت اجتماعی اشغال عراق و تحقیر و انقیاد مردم عراق انرژی میگیرند، سببیت، خصلت فوق ارتجاعی و جنایتکاری جریانات اسلامی و دارو دسته های فاشیستی قومی به اشغال عراق توسط آمریکا نوعی توجیه داده است.

راههائی که سنتا در مقابل مردم عراق قرار داده میشود هیچکدام امکان نجات مردم از وضعیت کنونی را فراهم نمیکند. راههای سنتی به سه دسته عمومی تقسیم میشوند:

۱ – سازش با اسلامی ها: سازش با اسلامی ها به دلیل مقابله با آمریکا و یا اغماض نسبت به ماهیت ارتجاعی و خصلت جنایتکارانه آنها فاجعه آفرین است. این سیاست سر از همراهی با جریانات اسلامی در می آورد. این سیاست نه تنها در تغییر وضع کنونی ناتوان است، بلکه با تقویت موقعیت جریانات اسلامی در عراق و توجیه خصلت فوق ارتجاعی آنها مردم شرافتمند و بشریت متمدن در سایر نقاط جهان را نا امید از دیدن دریچه ای انسانی بروی آینده مردم عراق از میدان اعتراض فعال به وضع موجود بیرون میکند و عملاً دست آمریکا را باز میگذارد.

۲ – سازش با آمریکا: این تمایل روی دیگر سکه سازش با اسلامی ها است. مبنای اصلی حرکت این گرایش مخالفت با اسلام سیاسی و ضدیت با عقب ماندگی اسلامی است. این تمایل به اغماض نسبت به آمریکا، نوعی توجیه برای باقی ماندن آمریکا در عراق میسرشد. این سیاست، به همان شیوه سیاست سازش با اسلامی ها، از نجات مردم عراق از این منجلا ب ناتوان است و راهی جز انتظار برای پیروزی آمریکا بر جریانات اسلامی را پیش پای مردم

عراق نمیگذارد. این سیاست با ندیدن مضمون اجتماعی اشغال و تحقیر، انقیادی، ارباب و تبااهی که نیروهای آمریکائی به مردم عراق تحمیل کرده اند و با استراتژی انتظار برای پیروزی آمریکا از هرنوع دخالت موثری در بیرون کشیدن عراق از سیاه چال کنونی ناتوان هستند.

۳ - انتظار دخالت "نیروهای بین المللی": یک رویکرد دیگر انتظار دخالت نیروهای بین المللی در عراق، یعنی جایگزین کردن نیروهای آمریکائی با قوای دولتهای دیگر زیر نظارت سازمان ملل است. این راه اتوپیک و ذهنی است و مطلقاً عملی نیست. مداخلات این سیاست به این واقعیت توجه ندارند که تضمین مدنیت در عراق مستلزم پاک سازی جریانات اسلام سیاسی و فاشیست های بعثی در عراق است. این کار امروز بیش از هر چیز یک مساله سیاسی - نظامی است. متأسفانه دولت های مختلف اروپائی و خود سازمان ملل یک پای میدان دادن به اسلام سیاسی در سطح جهان هستند. در نتیجه سیاست دعوت نیروهای بین المللی یک سیاست ذهنی است. این سیاست، علیرغم هر نیتی، در دنیای واقعی چیزی جز سیاست انتظار از آن حاصل نمیشود.

نیرویی که میتواند به وضعیت کنونی خاتمه دهد

تنها نیرویی که میتواند این نقش را ایفا کند یک سازمان متکی به نیروی توده ای مردم در عراق است. کنگره آزادی عراق چنین سازمانی است. یک سازمان توده ای، دموکراتیک، سکولار و غیر قومی مستقل که حول تضمین حق مردم در تعیین آزادانه و آگاهانه نظام حکومتی تشکیل شده و مردم را سازمان میدهد. سازمانی که مردم را برای دفاع از خود و برای بدست گرفتن مقدرات خود متحد میکند و سازمان میدهد. سازمانی که در سطح بین المللی جنبش برای نجات مردم عراق از دست دو قطب تروریستی جهانی را نمایندگی میکند و میتواند نیروی بشریت متمدن در سراسر جهان را بسیج کند.

نجات عراق، نجات نسل امروز و نسلهای آینده مردم عراق و کل منطقه از تبااهی که این دو قطب تروریستی به آن تحمیل کرده اند در گرو شکل دادن به چنین حرکت توده ای است.

اهداف کنگره آزادی عراق عبارتند از:

- برای کوتاه کردن دست بازیگران این سناریو تباهی مردم عراق باید:
- ۱ - اشغال عراق خاتمه یابد - نیروهای آمریکا باید فوراً از عراق خارج شوند
- ۲ - دست جریانات اسلامی از زندگی مردم کوتاه شود.
- ۳ - حق مردم برای تعیین آزادانه و آگاهانه نظام حکومتی عراق تضمین شود.
- ۴ بازگرداندن مدنیت به جامعه عراق

برنامه کنگره آزادی عراق عبارت است از کوتاه کردن دست همه بازیگران تباهی اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و معنوی از زندگی مردم در عراق. لازمه این کار بدست گرفتن قدرت در همه سطوح است. مردم باید حول پلتفرم کنگره آزادی عراق برای تضمین امنیت، معاش و آزادی متشکل شوند و مقدرات خود را، در هر جا که میتوانند، بدست بگیرند.

هدف بلاواسطه کنگره آزادی عراق بدست گرفتن قدرت تشکیل یک دولت موقت غیر قومی و سکولار است که اقلام زیر را بعنوان قانون اعلام میکند و اجرای آنها را تضمین مینماید:

۱. اخراج نیروهای آمریکائی و هم پیمانان آن، انحلال کلیه نهادهای سیاسی، اقتصادی و نظامی و شبه نظامی که دولت آمریکا در ارتباط با اشغال عراق و برای کنترل اقتصادی، نظامی و سیاسی عراق ایجاد کرده است. لغو کلیه قوانینی که در این رابطه تنظیم گردیده است.
۲. انحلال و خلع سلاح کلیه گروههای نظامی و شبه نظامی وابسته به گروههای اسلامی و مافوق مردم، تحت کنترل گرفتن کامل کلیه امکانات تسلیحاتی، تدارکاتی و اموال و دارائی های این ارگانها و نهادها .
۳. قابل دسترس کردن کلیه آرشیوها، بایگانی ها و پرونده های دولت صدام، حزب بعث و دولت کنونی برای مردم.
۴. مصادره کلیه موقوفات و اموال و دارائی های نهادهای اسلامی و استفاده از آنها برای رفع نیازهای مادی، معنوی، تفریحی، سیاسی و اجتماعی مردم.

۵. تامین ملزومات دادن قدرت به مردم برای دفاع از آزادی، برای سرکوب تعرض هر نیروئی به آزادی ها و حقوق مردم.
۶. اعلام جدائی کامل مذهب از دولت و آموزش و پرورش.
۷. لغو کلیه قوانین و مقرراتی که منشاء مذهبی دارند. اعلام آزادی مذهب و بی مذهبی.
۸. اعلام آزادی بی قید و شرط عقیده، بیان، مطبوعات، اجتماعات، تشکل، تحزب و اعتصاب.
۹. اعلام برابری کامل و بی قید و شرط زن و مرد در حقوق مدنی و فردی. لغو کلیه قوانین و مقرراتی که ناقض این اصل است.
۱۰. اعلام برابری کامل حقوق همه شهروندان، صرفنظر از جنسیت، مذهب، ملیت، نژاد و تابعیت.
۱۱. آزادی کلیه زندانیان سیاسی.
۱۲. لغو مجازات اعدام.
۱۳. دسترسی همگانی بویژه تشکلهای توده ای مردم و احزاب سیاسی به رسانه های جمعی دولتی.
۱۴. تضمین بیمه بیکاری مکفی برای همه افراد آماده بکار بالای ۱۶ سال. پرداخت بیمه بیکاری مکفی و سایر هزینه های ضروری به کلیه کسانی که به علل جسمی یا روانی توان اشتغال به کار ندارند.
۱۵. ارجاع به مجمع نمایندگان مستقیم مردم برای تعیین نظام آینده حکومتی و تهیه قانون اساسی حداکثر ظرف ۶ ماه.
۱۶. برگزاری فوری یک referendum در کردستان در مورد جدا شدن کردستان از عراق و یا ماندن بعنوان اتباع متساوی الحقوق با سایر مردم عراق.

وظایف کنگره آزادی در داخل عراق:

- الف - مردم را در شبکه های محلی، و در "خانه های مردم" متحد و متشکل میکند،
- ب - قدرت لازم برای عقب راندن نیروهای اسلامی و ناسیونالیست از زندگی مردم را تامین میکند
- ج - فشار کافی به آمریکا برای خارج شدن از عراق را وارد میکند.

د - محمل به قدرت رساندن مردم در هر محدوده و در هر شرایطی میشود.
ه - روشنگر، سازمانده و رهبر مردم در این جدال سرنوشت ساز میگردد.
و - دفاع از خود حق هر انسان است. در شرایطی که دولتی وجود ندارد و حق زندگی هرکس به اندازه قابلیت او در دفاع از خود است، اقتدار و قابلیت دفاع مسلحانه مردم از خود یک رکن حیاتی ادامه حیات است. کنگره آزادی عراق تلاش میکند که محمل چنین قدرتی برای مردم باشد.

وظایف کنگره آزادی در خارج کشور

یک رکن دیگر قدرت کنگره آزادی عراق بسیج بشریت متمدن در خارج کشور است. کنگره آزادی عراق در خارج کشور، چه در میان عراقیان ساکن کشورهای دیگر و چه بخصوص در میان مردم آزادیخواه این کشور ها دست به عضو گیری وسیع و بسیج مردم خواهد زد. جلب حمایت مادی و معنوی مردم در خارج کشور یک منشا مهم تامین مالی این حرکت است. اعمال فشار بر دولت ها مختلف در جهت منافع این جنبش و بسیج داوطلب برای کار در عراق در چارچوب نیازهای این حرکت از اهداف دیگر فعالیت کنگره آزادی عراق در خارج کشور است.

مبانی سازمانی – طرح موقت

1. پایه سازمانی کنگره آزادی عراق شبکه های توده ای و قدرت گیری در محلات است. در شرایطی که تناسب قوا اجازه میدهد "خانه مردم" واحد پایه در هر محله خواهد بود. "خانه مردم" محل استقرار قدرت محلی مردم، محل جمع شدن و محل سازمان یافتن مردم است.
2. کلیه سلسله مراتب کنگره آزادی انتخابی است. مگر در دوره سازمان یابی اولیه و یا در دوره ای که انتخابات بنا به دلایل امنیتی ممکن نباشد. در چنین صورتی ارگان مافوق هر نهاد تابعه را منتصب میکند.
3. بالاتر از واحد های محله ای کمیته های محل و یا شهر قرار دارند
4. شورای مرکزی رهبری کنگره آزادی را در فاصله دو کنفرانس بر عهده دارد. شورای مرکزی منتخب کنفرانس سالانه سراسری سازمان است.
5. کنفرانس سالانه سراسری سازمان مجمع نمایندگان منتخب سازمانهای مختلف کنگره آزادی عراق است که مطابق آئین نامه مصوب انتخاب شده اند.
6. عضویت:
a. هرکس که خود را در اهداف این سازمان شریک بداند و، حق عضویت بپردازد میتواند عضو این سازمان شود.

b. اتحادیه ها، شوراها، احزاب سیاسی، سازمانهای توده‌های، و غیره

میتوانند یکجا به عضویت کنگره آزادی عراق در آیند. عضویت این

سازمانها به شرطی مجاز است که

i. برنامه آنها با پلاتفرم و اهداف کنگره آزادی عراق در تناقض نباشد،

ii. پایبندی خود را به پلاتفرم و مقررات کنگره آزادی را رسماً و علناً

اعلام کنند

iii. اعضای خود را علناً به شرکت در "خانه های مردم" و همکاری با

کنگره آزادی عراق دعوت کنند.

۷. احزاب سیاسی عضو کنگره میتوانند فراکسیونهای خود را، مطابق مقررات ویژه

ای که برای این کار تدوین خواهد شد، ایجاد کنند.

۸. اعضا و رهبران احزاب و سازمانها از هیچ امتیاز ویژه ای در کنگره آزادی عراق

برخوردار نیستند و تنها از طریق انتخابات و با مکانیسم های تعریف شده میتوانند

به مقامی در این کنگره منصوب میشوند و یا برکنار گردند.

۹. تاکتیک های پایه ای

a. کنترل محلات: سازمان دهی مردم و کنترل محلات، در آوردن حاکمیت

از دست نیروهای اسلامی، آمریکائی و قوم پرست و سپردن آن به دست

مردم متشکل در چارچوب پلاتفرم کنگره تاکتیک پایه ای این حرکت

است. در محلات "خانه های مردم" ارگان متشکل کردن مردم در این

سازمان و ارگان حاکمیت مردم خواهد بود.

b. نیروی مسلح: تشکیل نیروی مسلح مردم برای دفاع در مقابل ارباب و

تهدید هرنیروئی که مخالف اعمال اراده مردم است

c. سازماندهی مردم در اشکال متنوع، به میدان کشیدن وسیعترین

ابتکارات توده ای برای اعمال قدرت مردم، قابل تحمل کردن و بهبود

زندگی روزمره مردم.

۱۰. مالی: بلحاظ مالی کنگره آزادی عراق بر اساس شفافیت تمام حسابهای آن

استوار است. نحوه هزینه کمک های مالی جمع آوری شده و حق عضویت ها باید

علنی باشد و توسط اعضای این سازمان قابل دسترس باشد.

رهبری موقت کنگره آزادی عراق

تا تشکیل اولین کنفرانس سراسری رهبری و مسئولین کنگره آزادی عراق به شیوه زیر تعیین میشود:

۱. شورای مرکزی عالیترین ارگان سازمان است
۲. شورای مرکزی شامل موسسین کنگره آزادی عراق و افراد جدیدی است که به تایید شورای مرکزی اضافه شدن آنها به کنگره در ابعاد قابل توجهی منجر به تقویت کنگره آزادی عراق شده است.
۳. کنفرانس اول حداکثر ظرف مدت ۹ ماه از اعلام تشکیل کنگره آزادی عراق تشکیل خواهد شد.
۴. شورای مرکزی برای اداره کنگره آزادی عراق یک هیات اجرائی و یک دبیر اول انتخاب میکند

www.ifcongress.org
Email: info.IFC@gmail.com

تکثیر : حزب کمونیست کارگری ایران – حکمتیست – تشکیلات بریتانیا